

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه کلیدی شیر به مثابه عنصر در کلیت فرهنگ هنر ایرانی بر اساس رویکردی تیپولوژیک

محل انتشار:

ماهنامه علمی-تخصصی مطالعات میان رشته ای هنر و علوم انسانی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

رهام امیریور امرائی - دانشجوی دکتری پژوهش هنر، دانشکده هنر، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکزی، تهران، ایران.

محمد رضا شریف زاده - استادیار گروه پژوهش هنر، دانشکده هنر، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکزی، تهران، ایران.

ابوالفضل داودی رکن آبادی - استاد گروه طراحی پارچه، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد، یزد، ایران.

پژمان دادخواه - استادیار گروه عکاسی، دانشکده هنر، معماری و شهرسازی، موسسه آموزش عالی اقبال لاهوری، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از پرتکرارترین کلماتی که ایرانیان همیشه سعی در تعمیم دادنش به بسیاری مباحث داشته و دارند، کلمه شیر است. چیزی که در بحث جناس در ادبیات به نمودهای بسیاری راه یافته، ولی در تلخ ترین اتصالات هم مجدد وی دارای جایگاهی ارزشمند است؛ حتی کسی که صحنه شکار کردن یک شیر را می بیند، در برابرش یا سکوت کرده یا از ابهتش می گوید؛ در حالی که اگر امر کشتار توسط حیوان یا موجود دیگری صورت می گرفت، سریع وی را محکوم می کردیم. پس این بود که با رویکردی تیپولوژیک سعی بر آن داشتیم تا حدی علت این نوع تکرر و ارزش گیری را در عالم هنر با علم مشخص تر سازیم. هدف در این پژوهش، علاوه بر آن چه ذکر شد، با نگاهی آینده نگر به جایگاه شیر در اعتبار فرهنگ ایرانی (به ویژه) این مضمون را که اصل خلاقیت کار ما است، همیشه رک بیانیه داریم، اما پیشینه کار را بسی مدیون صدرالدین طاهری و آرتور پوپ هستیم. همچنین در این پژوهش، از منابع کتابخانه ای و تجارب میدانی بهره برده و جنبه عملکرد کیفی ما بر رکنی توصیفی-تحلیلی استوار است. باشد که در پایان قطره ای از فرهنگ از دست رفته را با سمبول هایی که باقی مانده مصون داشته و در تعالی با دیدی نو شاید با اتکا بر نشانه و کهن الگوهایمان بتوانیم در مبحث هنر درمانی حتی بابی جد به نام نشانه درمانی ایرانی داشته و پایدار بماند، امید که مفید واقع گردد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1715329>

